

Sonneveldbörsd

J-

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

24 XXXI.

DEO UNO ET TRINO
CLEMENTER ANNUENTE.

Præsidente

Clarissimo & Consultissimo Viro,

Dn. GERHARDO COCH
J. U. D. professore in illustri gy-
mnasio Bremensi publico & ordinario, præce-
ptore suo summè observando.

Subjectam disputationem juridicam

DE DONATIONIBUS.

*Ad publicam disquisitionem proponit, pro
virili defensurus.*

STEPHANUS GOSLAR
Stadensis Saxo.

Ad d. 5. Martii, hora nona & loco consueto.

BREMÆ,

Typis Bertholdi Villieriani, schol.typogr.

Anno M. DC. XXXIV.

Admodum reverendo. Nobiliss. ampliss. clariss.
consultiss. viris.

- Dn. LAURENTIO HEISTERMAN JC.
eximio, metropolitanæ ecclesia Bremensis canonico specta-
tissimo, ejusq; Archiciscopatus provinciali consiliario
dignissimo: Domino hospiti suo omni officiorum genere
colendo.
- Dn. JOHANNI à MEDEN, per vetustæ Rei-
pub. Stadensis consuli meritissimo
- Dn. JOHANNI RUSSEN, ejusdem Reipub.
Senatori gravissimo

ut et

Reverendis, clarissimis, & doctissimis viris

- M. ANTONIO BUSCHERO in aula
Oldenburgica Ecclesiastæ Vigilantissimo.
- Dn. NICOLAUS GROGERO apud Staden-
tes divini verbi ministro fidelissimo.

NEC NON

Fortiss. & rei bellicæ experientiss.

- Dn. JOACHIM O Barenhausen strenue p[ar]is & fociis
Dn. ERNESTO SCHRADERO militibus, affinibus
ITEMQUE suis per charis.

Doctissimo & eximia spei viro Juveni

- Dn. ANTONIO HOTINIGIO LL. studios.
fratri & amico suo haud vulgari.

Dominis mæcenatibus suis, patronis promotoribus,
favitoribus & amicis observantiae cultu colendis.

Hasce studii juridici primitias

STEPHANUS GOSLER Autor & resp.

DISPUTATIO JURIDICA

De Donationibus.

THEISIS I.

Donatio (a) in genere (b) definiri potest actus
(c) per quem quis alteri (d) simpliciter &
absolutè (e) vel relativè (f) donandi ani-
mo (g) aliquid (h) dat vel remittit (i).

(a) dicta à dono quasi dono datum, sic & Græci
dicunt δῶρον ἢ δωρεᾶν id est donum & donare l. senatus 35.
§. 1. de donat. mort. caus. Mynsing. princ. Inst. h.t. num. 5.
Schneid. princ. Inst. h.t. Boroholt. eod. num. 1. Wesenb. in parat.
ff. h.t. num. 2. Et licet donatio sit ex jure gentium §. 40.
Inst de rer. divis. quod ad species earumque rationes attinet,
multum habet à jure civili, quod & in cæteris rebus evenit.

(b) & quum verbum DONATIO in genere ita usurpatur,
comprehendit omnes species donationis sive mera sit si-
ver relata sive mortis causa, in principio Inst. de donat. tot. tit.
ff. de donat. mort. causa. sive non mortis causa donatio de
de qua in tit ff & Cod. de donat. (c) Verbum hoc ACTUS
generale est & comprehendit omnia, quæ quovis modo a-
guntur vel contrahuntur l. 19. ff. verb. signif. quum igitur
genus donationis ita ambiguum est, ut etiam plerique l. C.
illud varient (nam alii generis loco ponunt contractum
ut Treutl. disp. 19. vol. 2. 8. 4. lit. a. Matth. Wesenb. in parat. ff.
num. 3. h.t. alii, conventionem ut Treutl. d.l. & alii. Placet ut

A 2

has

has difficultates cum Obrechto & Bocero evitemus, per
ACTUM, donationem definire. Hoc enim genus do-
nationi convenit, sive fiat pollicitatione l. 19. in prin. ff. b.
t. sive conventione vel pacto l. 9. in princip. ff. b. t. sive tra-
ditione l. 6. l. 35. §. 1. ff. de donat. l. 1. Cod. eod. Quod si autem
incatur & perficiatur vel stipulatione, quæ est contractus
l. 3. 1 ff. de O. & A. §. sequens. 2. Inst. de Oblig. & quidem juris
civilis l. 126. §. 2 ff. V. O. §. de constituta Inst. de actionib. vel
sub lege, cum negotium aliquod fuerit immixtum l. 17. C.
de fid. Inst. l. 18. ff. de donat. & tot. tit. Cod. de donat. quæ sub mod.
non malè dicitur contractus; vel si ob causam fiat. Num-
quæ amplius non est mera liberalitas, sed causam negotii
alicujus habet, nec propria appellatur donatio, sed transit
in aliquam speciem contractus, do ut des, do ut facias vel
facio ut des tot. tit. Cod. de donat. quæ sub mod. l. 5. 7. 9. 15. ff. de
præscript. verb. l. fin Cod. de donat. ant. nupt. §. est. & aliud Inst. de
donat. Novell. 97. & Novell. 119. (d) requiritur hic ad
acquisitionem temper l. 19. §. 2. ff. de donationib. alias autem
cum conventione perficitur, ad hoc ut constet donatio,
non tantum donantis voluntas, sed & donatarii consensus,
si enim consensus accipientis non repetiatur, nulla planè
erit donatio §. alie Inst. de donat. l. 3. 5. §. fin. Cod. eod. l. 19. §. 2.
ff. de donat. l. 6. 9. ff. de Reg. Jur. Wesemb. in parat. ff. hic num. 4.
Treutl. disp. 19 vol. 2. 8. 1. lit. d. Sicut igitur invitus non re-
tinet donat. l. 10. C. de donat. l. 19. ff. eod. l. 8. 2. ff. R. I. ita nec in-
vito donatur l. 6. 9. l. invitus. ff. de RI. l. 19. §. 2. ff. de donat.
Unde Seneca lib. 11. de benef. cap. 19. Non est benefici-
cium, accipere cogi. Sic Plautus Nullum beneficium
esse duco, si id, quod facis, non placet vid. Hyppol. à Collib. l.
6. 9. de RI. Mutth. Steph. hac leg. dict. Hænon. eod. lac. Utrius-
que igitur anima: nullo interjecto impedimento concur-
rere oportet l. 18. ff. de reb. cred. adeo ut alterutrius morte
impe-

5

impediatur l. 2. §. 6 ff. h.t. l. 8. C. de O. & A. e quando quis dat ea mente, ut statim velit accipientis fieri, nec ullo casu ad se reverti & propter nullam aliam causam facit, quam ut liberalitatem & munificentiam exerceat. Hæc propriè donatio appellatur. Hinc JC in l. 29. princ ff. h.tit. & l. 8 2. de reg. jur. donari, inquit, videtur, quod nullo jure cogente conceditur, post rem tamen donatam cogitur donator tradere donatario l. si quis argentum. Cod. de donat. Hinc Modestinus inquit, in necessitatibus nemo liberalis existit l. 18 ff de adimend. leg 19 ff. de donationib. Hinc dona sunt propriè, quæ nulla necessitate juris, officii, sed sponte præstantur l. 214 ff V.S. Hinc è contrario, si quid jure cogente conceditur, id donari non videtur sed potius solvi l. 19. § ff. 9. de don. In summa donationem propriam, sive propriè sic appellatam, nihil aliud esse dicimus, quam rei alicujus in quempiam gratuitam & perpetuam translationem. Perpetuam, quia hac mente datur ut nunquam revertatur, gratuitam, ut excludatur datio, quæ fit ex vinculo aliquo obligationis, non ejus; quæ nuda honestate consistit (qualis est obligatio ad aindweger) sed vel actionem vel utique exceptionem & soluti retentio. nem inducentis, quo pertinent l. 19. §. 1. l. 27. l. 34. §. 1 ff. h.t. 2. datio ob causam puta futuram, sive ob rem l. 52 ff. de condic. indeb. id est, hoc sine facta, ut aliquid vicissim detur vel fiat. vid. Bachov. ad §. alia Inst. de donat. num. 1 (f.) Hæc donatio appellatur non propria l. 1. in princip. de donat. & tum demum accipientis fit, cum aliquid secundū fuerit l. 1. 3. 5. C. de donat. quæ sub mod. vel cond. & ad hanc refertur donatio sub causa puta mortis, cum quis ita donat, ut si quid humanitus ei contingat, habeat is, qui accipit: Sin autem supervivat, qui donavit, recipiat §. mortis causa l. Inst. de donat. ubi vero ita donatur mortis causa

causa ut nullo casu revocetur, causa donandi magis est, quam mortis causa donatio & ideo perinde haberi debet, atque alia quævis inter vivos donatio l. 27. ff. de mort. caus. donat. (g) An mus & voluntas beneficia donantis & donatarii videntur hinc esse caussa efficiēs, quia nisi donator animum donandi habeat, non donare, sed aliud quippiam agere intelligitur, non enim donationis verbum per se donationem facit, sed mens donantis & accipientis l. 25. Cod. de donat. nec in dubio donandi animus præsumitur Wess. in parat. ff. h. t. n. 6. (h) Materia circa quam, est in re qualibet modo sit in commercio hominum & propria l. 9. §. 3. in fin ff. de donat. l. 14. C. eod. vid. infr. ibesin 8. (i) nam rem illio certi alicujus juris donatio est l. 12. ff. de nov. & est text. optimus in l. 18. Cod. de donat, ubi gratuita remissio dicitur appellatur donatio.

II.

Donatie propriè sic dicta, naturâ (a) perpetua est & semel perfecta temerè (b) revocari non potest.

(a) Naturâ suâ donatio actus irrevocabilis est l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. C. de revoc. donationib. Quomodo & Plato in Phileba τῶν ὄρθως, ait δοδέντων αἴφαι γετις, θησά. Et Arist. 4. Topic. donationem finit δόσιν αὐτωδοτον. Atque hoc ita verum est, ut donator revocandi licentiam non acquirat allegatione doli, cœu propriæ turpidinis, ut si forte profiteatur, quod non serio, sed in alterius fraudem quid donaverit vel alienaverit l. 4. Cod. de revoc. donat. Nec quicquam pœnitentia opitulecur l. 3. Cod. d. tit. nec ob amissionem instrumentorum l. 2. C. de revoc. donat. nec rescriptio principis, ritè perfecta donatio rescindatur l. 5. Cod. eod l. 9. C. de donat. ante nupt. non enim decet principem in alicujus detrimens tum vana & inania beneficia conferre Gothofr. ad d. l. 9. de donat.

donat. ant. Nupt. lit. c. l. 12. Cod. res vid. l. 3. C. de rescind. vend. l. 4.
 Cod. de emancip. Schneid. ad §. sciendum Inst. h. t. n. 4. nec præ-
 textu absentie ejus, cuius consensus necessario & ex juris
 solennitate non est requisitus l. 6. C. de revocat. donat. nec a-
 lienatione quam donans postea fecit l. 3. C. eod. (b) §. alia
 in princip. Inst. h. t. Cum igitur temere revocari posse nega-
 tur consequens est, revocari posse justis ex causis. Quæ-
 nam illæ sint, deinceps ib. 13. 14. 15. videbimus.

III.

*Donare hoc modo conceditur omnibus illis, qui libe-
 ram rerum fuarum administrationem (a) habent & qui
 non prohibentur aut natura ut infantes (b) muti &
 surdi nati (c) senes deliri (d.)*

(a) quia quilibet dominus est rerum suarum quas in
 dominio habet moderator & arbiter, igitur pro animi sui
 sententia & voluntate de illis constituere potest, prout ei
 visum erit: alias qui rei lux dominus est efficeretur non
 dominus l. 21. Cod. marid. argumento l. 7. in princ ff. h. t. vid.
 Schneid. Mynsing. & Dd. in §. 2. Inst. d. t. Wesenb. parat. ff. de
 donat. n. 4. (b) quia nullum animi judicium habent, velle &
 nolle non possunt & quid loquantur non intelligunt, mul-
 to minus quid agant §. 10. Inst. de Inutilib. stipul. l. 189. ff. R. I.
 unde pro absentibus reputantur l. 209. ff. de verb. signif.
 (c) Hie distinguendum inter illos, qui tarde exaudiunt
 vel loquuntur licet natura le illis hoc vitium sit, & illos qui
 nihil omnino loquuntur vel exaudiunt §. item surdus 3.
 Inst. quib. non est per fac. test. l. 10. Cod. qui testam. facer. poss.
 Hos natura donare prohibet, illos neque natura, neque ulla a-
 lia ratio. Sed nec illis donandi potestas neganda est,
 quibus infortunium quoddam aut supervenientis morbus

& vocem abstulit & aures conclusit. Quod si vitium discretum sit & tamen naturaliter , licet id raro contingat, de muto, quin donec possit, dubitari nequit : Sed nec de fando, si verum est, quod refert Justinianus in dict. leg. C. qui test. facer poss. vers. si enim vox. (d) meritò nominati senes deliri, nam dubitandum non est quin senes , qui habent adhuc integrum judicium, donare possint, cum senectus ad donationem faciendam sola non sit impedimento l. 16. C. de donat. Wesenb. in parat. ff. h.t. n. 4. sed illa demum quæ pueritiam secum affert l. 3. in princ. C. qui test. facere poss. isti enim senes non corpore solum , sed & animo continebant.

IV.

Aut lege quorum numero sunt Filius familias (a) Pupillus (b) minor 15 annis (c) prodigus (d) mulier (e) reus capitalis criminis (f) tutores, curatores, & administratores ciuitatum (g) servus (h) aut denique casu, ut furiosus & mente captus (i).

(a) l. 7. in princ. de donat. licet à patre ei libera peculii administratio concessa sit l. 28. §. 2. ff. de pactis l. 3. §. 8. ff. de donat. in t. vir. & ux. Non enim propterea ei concessa libera peculii administratio ut perdat, cum donare nihil aliud est quam perdere d. l. 7. in princ. ff. h.t. l. 29. § fin. ff. de pact. Wesenb. in parat. ff. de fidejuss. n. 3. 1. Fallit tamen primò si justa ratione motus det. d. l. 7. §. 1. ff. h.t. 2. si fuerit filius in dignitate constitutus d. l. 7. §. nonnunquam. 3. 3. si pater filio famili. liberam peculii administrationem ita concederit, ut nominatim adjecterit se ei concedere ut donare quoque possit d. l. 7. §. 2. 4. si peculium castrense & quasi castrense habeat, nullum est dubium, quin potestatem do-

nandi

donandi habeat sive inter vivos sive mortis causa d. l. 7. §. 6.
 (b) l. 11. ff. de acq. rer. dom. l. 9. m. prin. & §. 1. ff. de aut. iut. §. 2.
Inst. quib. alien. licet vel non. Sanè alias verius esse credimus,
 pupillum ex contractu, quem tutore non adhibito fecit, na-
 turaliter obligari per l. 1. ff. de Novat. l. 21. ff. ad l. Falcid. l. 25. § 1.
 quando dies leg. l. 959 2 ff. De solut. l. 127 ff. de V. O sed tamen ita, ut
 effectus obligationis naturalis non habeat locum adversus
 pupillum, & adversus hunc obligatio prorsus sit inefficax
vid. Bach. ad § furiosus Inst. de inutilib. stip. & §. præterea novat. Inst.
quib. mod. tollitur oblig. ad Treutl. disp. 6. de pactis o. 5. lit. B. (c)
 infirmum itidem hujus est consilium & multis captioni-
 bus suppositum, multorumq; insidiis expositum l. 1. in prin-
 cip. ff. de minorib. & ideo meritò donare prohibetur; alias es-
 nim facile omnia bona dilapidaret & se in præsentē pau-
 pertatem conjiceret, cum donare nihil aliud sit, quam per-
 dere l. 7. in princ. ff. de donationib. Valet tamen minorum
 donatio quam majores facti habuerunt ratam per l. 1. & 2.
 C. si major fact. hab. rat. (d) Quia prodigo, cum neque
 tempus nec finem expensarum habeat, sed bona sua dilace-
 rando & dissipando profundat l. 1. ff. curat. furios. meritò
 bonorum suorum administratione interdicatur, ne, licet ex
 sermonibus mentis compotes esse videantur, tamen sic
 tractando bona ad le pertinentia, ut, quod ad illa, furiosum
 exitum facturi videantur, deduci in egestatem oporteat ut
 loquitur *J. C. in l. hu qui 12. §. 2. ff. detur. curat. dat.* Porrò cui
 interdictum bonis, hunc nihil donare posse, convenit l. 6.
 verb. oblig. An autem jure ipso vel magistratus decreto bo-
 nis interdicatur prodigo, queritur. Quod magistratus
 decretum requirator, manifestum est ex l. 1. ff. decurat. furios.
 l. Julianus 10. & l. 15. ff. eod. l. 16. §. 1. ff. eod. tit. l. si curatorem ha-
 bens C. de integr. restit. min. l. 27. in princ. ff. de V. O. & §. 3. Inst.
 de curat. §. item prodigii 2. Inst. quib. non est permis. fac. test. ubi

aperte Imperator separat prodigum cui bonorum administratio adempta nondum est, ab eo, cui jam bonis interdictum est vid. Borch. in d. § item prodigus 2. Wesenb. ad eund. Mynsing. ad §. 3. Inst. de curat. Gædd. in tractatus de contrahend. stipul. cap. 7. conclus. 10. n. 141. & seqq. Hypollit. à Collib. ad l. 40. ff. de R. I. Disp. Fachine 2. controversial. 63. Arume. ad Inst. disp. 12. Exerc. 7. lit. a. (e) distinguitur hic inter dotaes & paraphernalies res. Illas ne consentiente quidem marito potest donare l. 21. C. de donat. propter legis julie de fundo dotali prohib. nos nem tot. tit. ff. & C. defund. dot. princ. Inst. quib. alienare licet vel no. Vid. Wesenb. in parat. de fund. dot. & hoc tit. de donat. n. 4. Has autem res proprias, quæ paraphernalies vocantur, in quibus marito nihil juris competit l. 8. C. de pact. conv. l. 5. l. 11. C. eod. l. 17. de don. inter vir. & ux. alienare & donare potest l. 3. 6. C. de revocan. donant. d. l. 8. & l. 11. C. de pact. conv. l. 5. C. de donat quæ sub mod. Wesenb. in parat. ff. h. t. n. 4. Indistinctè tamen moribus Gallorum sine marito aliquid donare vel alienare ei non conceditur. Traq. delegib. connub. in fin. verb. contract. n. 58. quod & Saxones sequuntur. Vid. Wesenb. in parat ff. hic n. 4. Bachov. ad Treutl. part. 1. disp. 6. 6. 6. lit. b. ubi addit rationem quod propterea uxor jure Saxonico alienare sine consentiu mariti nequeat, quia omnia bona uxoria viro in dotem dari videntur. Sed & plerorumq; locorū statuta administrationem bonorum mulieribus liberam esse nolunt Mynsing. 2. obs. 34. Gædd. de contrahend. stipulat. c. 7. conclus. 14. n. 265. Tr. disp. 6. vol. 1. 6. 6. lit. b. & disp. 6. vol. 2. 6. 7. lit. i. Saxonum tamen jure virginum & viduarum donationes, autore tutori, si quem habeant aut absque eo si nullum habeam, dummodo ejus ætatis sint, ut tutorem habere non teneatur & tutoris, non intersit, validæ & firmæ sunt & quidem alienationes rerum mobilium, res enim soli noitem sine curatore vel per testamentum alienantur Wesenb. parat.

11

parat. ff. h. l. n. 4. Schneid. Inst. §. aliae hoc tit. n. 53. 54. (f) nimis post contractum crimen non recte donant, si condemnatio subsecuta fuerit l. 15 ff. de donat. & donationes causa mortis etiam ante factæ, exemplo ultimæ voluntatis, cui comparantur l. ult. Cod. de donat. mort. caus. l. 35. ff. eod. & quæ sententia capitis ad nihilum redigitur l. 6. §. 6 ff. de iusto. rup. & irrit. test. l. 8. §. 1 ff. qui in test. fac. poss. sunt invalidæ & infirmæ: quod de jure novo, ex quo neque bona auth. bona C. de bonis damnat. neque libertas auth. sed hodie C. de donat. inter vir. & ux. damnatis auferuntur, videtur correctum. Wesenb. in parat. ff. hic n. 7. Interim tamen is qui commisit crimen laicæ Majestatis donare non potest, etiamsi decesserit, antequam de criminе fuerit accusatus text. express. in l. donations 31. §. fin ff. de donat. l. 9. §. 2. Cod. de bonis præscript. l. penult. & ultima C. ad leg. Jul. Majest. l. 5. §. 4. C. eod. cum & hæredibus bona auferantur d. l. pen. & ult. C. ad leg. Jul. Majest. l. 5. §. 4. C. eod. (g) quia licet dominorum loco esse & dominorum vice fungi dicantur l. 27 ff. de administ. tut. l. 56. §. 4. ff. fure. l. 157. princip. ff. de reg. jur. attamen se dominos non esse, meminisse, & res sibi commissas administrare, non perdere debent l. 16. cod. de administ. tut. & curat. l. 2. §. 8. Cod. de administr. rer. ad civit. perinent. Cujus occasione oportunè quæritur. An princeps ditiones quoque & regna sine consensu subditorum titulo donationis aut alio quovis modo alienare possit? Neg. per l. 37 ff. de partitis l. 4. in princ. & §. 1 ff. de decretis 2. quia princeps tanquam tutor subditis providere debet, contra autem facit dum bona eorum alienet & perdat l. 27 ff. administ. tut. In specie quæritur. An donatio Constantini Magni, si modo ea Sylvestro Papæ facta eslet, de jure sit rata habenda? Neg. quia proprietas & dominium bonorum imperii, non ad ipsum principem, sed ad ipsum imperii corpus perinent.

B 2 Roland.

Roland. à Vall. consil. I. n. 120. Nec est imperium in mā supio principis, ut is, quasi per fenestram projicere posset, sed sunt bona imperii capiti, ossibus & coronaꝝ adeo annexa, ut extra scientiam separari nullo modo possint. Deinde quoque à papali munere discrepat dominandi in foro civili potestas vid. Schonborn. lib. 2. polit. c. 7. Sichneid. in proemio Inst. ad rubr. n. 8. Philip. Melanchl. in Chronicis Carionis l. 2. pag. mihi 442. & seqq. Christian Liebenthal in Collegio juridico politico. disput. 7. quæst. 8. Dissent. Covarruv. Lib. 4. varia. resol. c. 16. n. 6. H 1. §. 1 ff. quæres pig. dat. l. 28. §. 2 ff. de pact. nam servi iure ci-vili ipsi sunt in dominio & nihil proprii habent §. 3. Inst. per quas pers. cui acquiritur. igitur nihil possunt donare & illi quo-que nihil possident sed potius possidentur l. §. 6. ff. de acq. & amitt. poss. sed hodie aliter est, sublatâ istâ servitute. (i) l. 6. ff. de Oblig. verb. in iis enim animus & intellectus deest. l. dummodo. 2. §. 1 ff. de procurat. & defens. l. modestinus 23. §. 1. ff. de donat.

V.

Vidimus, qui donare possint. Donari potest non tan-tum amicis (a) & necessariis (b) sed etiam ignotis & extraneis (c) non tantum honestis personis (d) sed etiam in honestis (e) non tantum præsentibus sed etiam absentibus (f).

(a) l. affectionis 5 ff. de donationib. (b) l. 27. C. de do-nat. (c) l. in extraneos 29. C. eod. l. 24. ff. de don. in t. vir. & ux. (d) dict. l. 5 ff. b. t. (e) l. affectionis 5 ff. b. t. l. fin. ibid. l. donationes in concubinam 31. ff. eod. adeoque meretri-cibus d. l. 5. quæ, licet turpiter faciant, quod sint meretri-ces, non tamen turpiter rem donatam accipiunt, cum sint meretrices Ulpianus in l. 4. §. 3. ff. de condic. ob. turpem caus.

Pro-

Prohibetur tamen miles donare focariæ seu concubinæ suæ l. 2. C. de donat. int. vir. & ux. De jure divino aliter est quo omnis turpis consuetudo interdicta est. 1. ad Corinth. 6. vers. 8. & 9. ad Ephes. 5. v. 5. ad Galat. 5. vers. 19. & 21. ad Hebra. 13. v. 4. & consequenter omnis donatio propter turpem causam. (f). l. nec ambigi 6. C. de donat. l. absenti 10. ff. eod. per epistolam l. si aliquid. 3. C. eod. l. 77. ff. de rei vind. l. 5. C. de donat. aut per servum, procuratorem vel aliam interpolitam personam d. l. absenti 10. & l. 1 ff. eod. nam si donator servo donatarii, quid tradiderit, valet quod actum est l. 10. ff. de donat. & nihil interest utrum ipse dominus rem suam alicui tradit aut voluntate ejus alius §. 42. Inst. derer. divisar. Deniq; ea quæ consensu fiunt, per alium expediri possunt l. 1. in princip. & §. 1. ff. mandati l. 18. ff. de sponsalib. l. 2. ff. de pactis. l. 14. §. 3. ff. de constit. pecun.

VI.

Ad donationem parentis quod attinet, patet illam regulariter non valere in liberos (a) existentes in patria potestate (b) posse tamen confirmaritum juramento (c) tum quoque morte donantis. (d.)

(a) l. donationes 25. Cod. de donat. inter vir. & ux. quia pater & filius s. una eademque persona esse censentur l. fin. in fin. C. de impub. & aliis sub. & vox patris, vox filii dicitur, ita ut si pater stipuletur filio, non filio sed sibi acquirat §. si quis alii 4. vers. ei V. Inst. de inutilibus stipulationibus; & quicquid filio obvenit à patre, dicitur peculium profectum in quo patritam dominium quam usus fr. acquiritur §. 1. Inst. per quas pers. nob. acquir. idcirco quoq; quod illis liberis donatur statim parenti acquiritur l. 17. in fin. C. h. t. & sic sibi ipfi donaret de propriis bonis quod absurdum nec admitten-

dum l. 56. §. 1. ff. de filejus. nec ullam exerceret munificen-
 tiā, sed vellet ad se reverti; quod pugnat cum essentia
 simplicis donationis, ut supra dictum. Hic poni loco
 exceptionis potest, haud inclegans, & quæ à studio bene
 obliterari debeat, quæstio. An nimirum sumptus quos
 pater filio studiorū gratia subministravit, veluti alimento-
 rum, librorum, gradus puta Docturæ, Licentiaz, Magisterii,
 vim veræ & irrevocabilis donationis habeant, ita ut tem-
 pore divisionis ab onere collationis eximantur? aff. per l. 50.
 ff. famil. heris. und. & quia parentes liberos alere, i. s̄q; vietū
 & amictum suppeditare tenentur l. 4. & tot. tit. ff. de agno-
 scand. lib. & studia quoque loco alimentorum succedere
 manifestum est argument. l. 1. 2. in princ. ff. de leg. 3. tum favor
 studiorum suadet hos sumptus non esse conferendos.
 Vid. Wesenb. in parat. ff. de collat. dotis n. 3. Treutl. vol. 1. disp. 19.
 0. 3. lit. b. Schneid. §. alia Inst. de donat. n. 75. & sic in §. 20. Inst. de
 action. n. 42. nisi sumptus eredendi animo dederit d. l. 50 ff.
 feud. heris. eaq; ex cedula retulerit eos in librum rationum l.
 Nefennius 34. in fin ff. de Neg. gestis. vel si pecunia missa à pa-
 tro, cedula studiorum per filium fuerit consumpta in pra-
 vos & flagitiosos usus, quia tunc causa propter quam fuerit
 donata non est secuta: Quod verò ad maternam donati-
 onem in filium collatam attinet, non ignotum est, illam
 valere inter vivos & irrevocabiliter l. 1. & 7. C. de inofficiis.
 donat. 50 2. nō n. filius est in potestate matris, nec matri ac-
 quirit. Hoc tamen ita limitandum videtur, ut hæc donatio
 matris filio post mortem mariti oblata valeat, eo verò vi-
 vente & constante matrimonio existenti in patria potesta-
 te, non valeat, cum in effectu videatur fieri donatio ab uxo-
 re ipsi marito, cui per filium res acquiritur l. 3. §. 4. ff. de
 donat. int. vir. & ux. nisi cuncti in castra filio d. l. 3. §. ff. de donat.
 int. vir. & ux. & studiorum cedula: & hoc secundum jus ve-
 tus,

tus, quo patri proprietas & usus in bonis adventitiis etiam per filium acquirebatur §. 1. Inst. per quas pers. nob. acquir. Hodie verò talis donatio facta à matre filio, valet non tantum quoad proprietatem, sed etiam interdum quoad usum fr. quando scilicet ea lege res donata est filio, ut patri usus fr. non acquiratur, quod fieri potest. auth. excipitur Cod. de bonis quæ lib. Si v. simpliciter tantum sit à matre filio, ab initio statim valet quidem, quò ad proprietatem, sed usus fr. tunc ad patrem pertinet. B. Secus in emancipatis l. 31. ff. b. t. nam huic pater donare potest, sicut cuilibet extraneo, & statim valet donatio, ut revocari à patre remere nequeat. Nec requirit confirmationem per mortem patris donantis l. fin. C. de emancip. lib. l. 17. Cod. de donat. l. I 1. C. eod. in emancipato n. cessat ratio prohibitionis, cum emancipatione jus patriæ potestatis tollatur §. 6. Inst. quib. mod. patr. potest. solv. idecirq; nec emancipatus patri Dominium acquirit, sed sibiipsi §. penult. Inst. per quas. pers. nob. acq. (c) scilicet jure canonico vid. Gail. 2. obs. 38. n. 9. & 10. Mynsing. 2. obs. 33. n. 3. Treutl. disp. 19. vol. 2. 0. 3. lit. E. Baehov. in notis ad Treutl. ibid. (d) l. 25. C. dedon. int. vir. & ux.

VII.

Nec valere inter conjuges (a) constante matrimonio (b) manifestum est donationem simplicem (c) si nimis donantem pauperiorem (d) aut donatarium (e) locupletiorem reddat. Potest tamen & hæc confirmari tum juramento (f) tum morte donantis (g).

(a) l. 1. ff. de donat. int. vir. & ux. l. 3. in prin. & §. 11. l. 5. §. 3. l. 3. l. 1. §. 7. ff. eod. tot. tit. D. & C. de donat. int. vir. & ux. Wesenbec. in parat. ff. h. 1. n. 4. Gail. 2. obs. 40. Mynsing. 2. obs. 33. Rationes àhusus prohibitionis apud JC. reperiuntur. 4. Prima:

Ne conjugalis amor & concordia precio conciliari vide-
 tur l. 3. in princ. ff. de donat. int. vir. & ux. quæ est ratio ho-
 nestatis nā indignum est matrimonia esse venalia, l. 2 ff.
 b.t. 2. Sequitur ratio utilitatis ne mutuo amore conju-
 ges invicem spoliarentur donationibus l. 1. ff. de donat. int.
 vir. & ux. 3. Nematrimonia dissolvereantur, nam cum
 non donaretis, qui posset, alter cum eo vivere nolle, & ita
 matrimonium facile dissolvereatur. 4. Nec cura liberorum
 negligeretur l. 1. 2. & 3 ff. de donat. int. vir. & ux. (b) Di-
 vortii enim in causa donationes inter virum & uxorem sunt
 concessæ l. 60. §. 1. l. II. §. 11. ff. de donat. int. vir. & uxor. l. 35. ff.
 eod. (c) Secus in donatione impropria l. 9. §. 2. l. 10. l. II.
 ff. hic l. 43 ff. de mort. caus. donat. nec non in recipocra l. 7. §.
 2. ff. hic. nec minus valebit donatio illa, si scilicet conjuges
 constante matrimonio constituant, ut, liberis non exstan-
 tibus, superstes habeat bona predefuncti, quia non est me-
 ra liberalitas sed remuneratoria & vicissitudinaria, simili-
 ter quoque excipitur donatio fructuum industrialium l. 17.
 ff. de donat. int. vir. & ux. l. 45. ff. de usuris. (d) l. si vir uxori 3.
 ff. pro donat. l. 5. §. 8. ff. de don. int. vir. & ux. (e) l. 8. C. de donas.
 int. vir. & ux. l. 7. §. 1. ff. hic. rectè igitur valet quoque do-
 natio quæ honoris causa in maritum collata est. l. 40 ff. de don-
 at. int. vir. & ux. (f) scilicet jure canonico, arg. cap. cum con-
 tingat. extr. de jure jur. Bach. ad Treutl. d. disp. 19. 8. 4. lit. C. Jure
 civili conventiones jure ipso invalidas, juramento nun-
 quam confirmari, verissimum est l. 5. C. de ll. l. 7. §. 16. ff. de
 pact. l. 112. §. 4. de legat. 1. (g) l. 25. C. h. t. l. 32. §. 2 ff. eod.
 Gail. 2. obs. 91. n. 1. Mynsing. 2. obs. 33. n. 2. Sed queri hic
 potest: Si conjux rem non tradiderit, sed donandi cau-
 sa promissa sit, an & hæc morte promittentis confirmetur
 & donatario contra defuncti donantis heredem exactio
 detur? Neg. per expressum textum in l. 23 ff. b.t. & in
 l. 3.

l.3.6.10. ff. h.t. donatio opponitur promissioni & ad hunc oratio leyeri pertinere negatur , adeo quoniam non posse ex ea stipulatione conveniri heredem mariti , licet hic non mutata voluntate decesserit.

VIII.

Donari denique possunt omnes res siue corporales siue incorporeas (a) siue mobiles (b) siue immobiles (c) siue se moventes (d) modo sint in commercio hominum (e) & propriæ donantis (f).

(a) l.9.princ. ff. de donat.l.17.l.27. ff. eod. sed, potest ne ususfructus simplex jam constitutus ab ususfructuatio irquisito proprietarii consensu donari & in alium transferri Neg. per. 3. Inst. de usufr. quia ususfructus cedi non potest nisi domino proprietatis & quando extraneo ceditur i.e. ei qui proprietatem non habet , nihil agitur quamvis utilitates hujus juris personalis alii concedere possit l. 12. §. 2. ff. de usufr. (b) l. 15. C. de SS. Ecccl. l.18. §. 2. l.31, §. 2 l.35. §. 2. ff. de don.l. 1. C. eod.l.7. C. eod.l.6. C. de revoc. donat. (c) l.35. §. 1. ff. h.t. l. 15. C. de SS. Eccles. l.6. C. de revoc. donat.l.7. C. de bonis qua lib. (d) l.7. de bonis qua libris in potest. patris. constit. ex mat. acquir. ut v.g. sunt equi, boves, oves & alia animalia. item servi. (e) resigitur sacra aut religiosa , quam humani juris quis esse credit, vel res publica quæ usibus populi perpetuo exposita est, ut forum vel theatrum, vel liber homo quem servum quis esse credit, donari non potest §. 7. cum seqq. Inst. de rer. divis. §. idem juris 2. Inst. de inutilib. stipul. l.1 in princ. l.6. §. 2. ff. de rer. divis. l.21. C. de SS. Eccles. (f) l.9. §. 3. ff. de donat.l.14. C. de don. l.1. vers. docere. C. de bonis matr. l.2. de usucap. pro donat. l.6. C. de furt. & serv. corrupt. l.54. §. 1. ff. de furtis. Nihil enim amplius transire potest ad eum, qui accipit, quam est apud eum, qui tradit, l.20. ff. acq. rer. dom. l.54. l.120 ff. R. I. nec is

C

libe-

liberalis rectè appellatur, inquit *Senec.* lib. i. de clementi. qui de alio liberalis est, sed ille, qui quod alteri donat, sibi detrahit. adjungi huic θ , potest quæstio illa: An emphyteuta emphyteus in irrevocatio domino alienare vel donare possit *Neg. per l. 3. C. de jur. emphyteut.* ubi verbal. generalia sunt & omnem alienationem continent ibi. Minimè licet emphyteutæ sine consensu domini, meliorationes suas aliis vendere vel jus emphyteuticum transferre: nam verba alienationis, translationis generalia sunt *l. fin. C. de reb. alien. non alienand.* tum ut honor hic in signum superioritatis ei exhibetur, tum ut fraudibus Emphyteutarum quorundam, qui re vera vendituri, dicitis gratia Iesus suū donasse dicent, melius obvietur, tum etiā ne domino invito persona quædam ingrata aut fortè minus apta, postea obtrudetur. Melius est igitur ab initio, se donare velle, domino denunciare, ut ille donationem confirmet, ejusq; voluntate novus Emphyteuta postea investiatur.

IX.

Neque hic incommode disquiriur quæstio illa dubitationis plenissima: An omnium bonoruū donatio valeat. aff. l. 35. §. 4. & seq. C. b. i. l. 8 C. de revoc. donat. l. 3. C. de inoff. donat. l. 17. §. Livius 1. ff. quæ in fraudem cred. l. 37. §. 3 ff. de leg. 3. l. 4. C. de contrah. empt. nisi donans postea liberos suscepit l. 8. C. de revoc. donat. & de inoff. donat. ratio reclamaverit l. 35. §. 4. C. de donac. aut creditores habuerit l. 17. §. 1. ff. quæ in fraud. cred. Sedanne appellatione omnium bonorum etiam actiones, jura, & nomina veniant: & quæ centro verbum est. quod autem veniant, satis probatur l. 30. §. 1 ff. ad S. C. Trebell. l. 91 ff. V. S. l. 21 ff. eod. l. honorum. 49. ff. eod. l. uxori 37. ff. de usufr. leg. Baechovius in notis ad Trebil. disp. 19. part. 3. 8. 5. lit. c.

X.

*Quamvis olim non aliter donatio quam traditione (a)
aut*

aut stipulatione (b) perficeretur tamen hodie nudo pacto
& solo consensu perficitur (c).

(a) l.3.§.1.ff.de O. & Act.l.6.ff.de donat. §.2. Inst.de donat.
§.40. Inst.de rer.divis. (b) l.17.ff.de donat.l.19.ff.eod.l.24. ff.
eod.l.33.eod. (c) l.35. § fin.C.de donat. §.2. Inst.eod. Rei tamen
traditione adhuc impletur, aliud enim est perfici aliud im-
pleri l.8.de pericul. & commod.rei vend.l.46. ff.de act.empt. ho-
die igitur donatio quidem est perfecta ante traditionem, ac
Dominium tamen ante rei donatę traditionem non trans-
it sed manet donantis l.35.§.1.ff.eod.l qui saxum 6. ff.eod.

X I.

*Quæstio de evictione donatoris. An nimirum donator
teneatur de evictione?*

Quod neg.per l. Aristot. ait. 18. §.3. ff. de donat. l. 2. C. de evicti-
onib. Nam lucrativæ rei possessor ab actione evictionis ipso
jure repellitur, quia non est æquum ut quisquam ex libera-
litate sua damnum sentiat vel pœnam patiatur l. ad res dona-
tas 62. ff. de ædilit.edict. Unde dici solet, nemini officium suū
damnosum esse debet l. 7. ff. Testam. quemad. aperi. Quod au-
tem donatio ad similitudinē emptionis & venditionis red-
acta sit §. alia. Inst. h.t. Sic est, ut traditio tam in donatione
quam in emptione ex necessitate obligationis intervenire
debeat, non vero quoad suis evictionis. Nam premium quod
præstat emptor venditori, rei venditæ evictionem & simi-
les præstationes ex æquo bono inducit l.1. in princ. ff. de rer.
perm. l. emptorem §. final ff. de action. emp. & vend. At ex do-
natione, quæ meræ liberalitatis est, nulla obligatio hujus-
modi præstationis donatario adversus donatorem acqui-
ritur l. 19. §. 1. ff. de donat. Excipitur ramen 1. si dolo malo
rem alienam donaverit, quo casu conveniri potest de dolo
l. ad res donatas 62. ff. de ædilit.edict. l. Aristot. § fin. ff. de donatio-
nib. 2. quod ex stipulatione donator tenetur de evictio-
ne l. quoniam avus, C. de evictionib.

*Si vero donatio hæc simplex & propria (a) quingentos
(b) excedat solidos (c) actis insinuanda est (d) alias erit in-
valida, non quidem in solidum sed quatenus excedit (e).*

(a) Secus in donationibus impropriis, hæc enim, licet
quingentos solidos exsuperent, insinuationem non requi-
runt l.fin.C.de donat.cauf.mort.Schneidevv.ad Inst.s.1.Inst.de do-
nat.n.14. mortis tamen causa donationem necesse est co-
ram s.testibns fieri d.l.fin. sicut quamlibet ultimam volun-
tatem l.fin.C.de codicill. sed & donatio propter nuptias olim
insinuatione opus habebat l.sancimui in princ.C.de don. quod
postea Imperator noster Justin.mutavit Novell. 119.in prin.
Bacchovius ad Treutl.disp. 19.part.3.º 6.lit.c. (b) Jure antiquo
donatio ducentorum solidorum major actis intervenien-
tibus insinuanda erat §. 2. vers. cum retro Inst. de donat. De-
inde ultra trecentos solidos facta donatio insinuationem
exigebat l. 34. in princ.C.h.t. Tandem illa à Justinian.ad
quingentos solidos est extensa §. 2. Inst.de donat. l. 36. §. 3. C.
de donationib. (c) per solidum hic intelligitur aureus scili-
cet Ungarieus Covarruv.in collation.veterum nummis.c.3. §. 1.
n.3. Wesenb.in parat.ff.de donat.n.6. ubi quingentorum illo-
rum aureorum estimationem ad 500 aureos Hungaricos
nunreduciretestatur. (d) Id est, debet adjudicem & acta
referri l. 36.C.de Episc.& cleric.ac pcti, ut judex testis sit a-
ctus, eundemq; in publica monumenta referat. Quoniam
autem donatione nimia dilapidantur bona & expedit rei-
pub. neminem res sua abuti l. 2. ff.de his quis sine sui jur. recte
provisum est, ne quis tam prodigaliter liberalitatem exer-
ceret & illæ impensis donationes absq; judicis approbati-
one conficerentur, sed ut in acta publica redigerentur, ne
facile falsitas confusis tam impensis donationibus com-
mitti

mitti possit l. ult. C. de fideicommiss. Neque morte, ejusmodi
donationes invalidæ, confirmantur l. 25. C. de donat. int. vir. et
ux. W. esenb. in parat. ff. h. t. n. 6. Excipiuntur porrò l. 1. do-
natio facta ad pias causas l. 33. C. h. t. l. 9. Cod. de SS. Eccles. W. e-
senb. in parat. ff. h. t. n. 6. ad Inst. §. 2. n. 5. 2. donatio principalis
l. 7. C. de bonis quæ lib. l. 34. in princ. V. S. exceptis. C. de donat. l. 19.
C. de SS. Eccles. l. 26. C. de donat. int. virum & uxori. 3. Impe-
ratori ab alio privato tcil. Novel. § 2. c. 2. & auth. item à pri-
vatis C. h. s. 4. aut militibus à Magistris militum l. 36. §. 1.
C. cod. 5. pro captivis redimendis facta l. 36. in princ. C. h. s.
6. si in refectionem ædium collapsarum, dirutarum, aut
exustarum, quid donatum sit l. 36. §. 2. C. cod. 7. Quando
plures res non uno tempore simul, sed diversis temporis-
bus ab una persona donantur. Si enim non singulæ sed om-
nes conjunctæ legitimam quantitatem excedant, non o-
pus est insinuatione, quia tot intelliguntur donationes,
quot vicibus sunt factæ l. 34. §. 4. C. de donat. (c) l. penult. in
fin. C. de donat. l. 34. C. cod. l. 25. Cod. de donat inter vir. & uxori.
Novel. 162. c. 1. §. 2. Bacchorius ad Treutl. disp. 19. part. 3. l. 6.
lit. G.

XIII.

Donatio semel collata & acceptata non revocatur;
nisi vel ob ingritudinem enormem donatarii (a) cuius
ingratitudinis cause in l. 10. C. de revoc. donat. recen-
sentur quinque (b) 1. Si donatarius atroces injurias
in donatorem effundat (c) 2. overbera inferat (d) 3.
damnum ingens bonis afferat. 4. insidietur vite. (e)
5. si quasdam conventiones quas donationis acceptor spo-
ßondit, implere recusat (f.)

(a) l. 9. C. de revoc. donat. l. 1. C. cod. l. 7. C. cod. quia dona-

C 3

carius

etarius naturaliter tenetur gratiam referre l. 25. §. consuluit
 ff. de petit. hered. qui ergo est ingratus exuit naturam dona-
 tarii : cui proinde merito aufertur, quod donatum est. &
 ingratitudo quoque dicitur, ventus urens, siccans fontem
 misericordia, rorem pietatis & fructum gratia Schneid. Inst.
 de I.N.G. & C. (b) Igitur non quævis sufficit, sed quam
 lex approbat, nec tamen præter causas expressas in l. ult.
 C. de revocand. donat. aliae similes & maiores excluduntur.
 quia etiam ob negata alimenta revocari potest l. 8 ff. de des-
 curionib. vid. Bacchovium ad Treutl. disp. 19. part. 3. §. 7. lit. d. (c)
 Verbales scil. seu convicia, ut si donatarius donatorem di-
 xerit veneficum, delatorem, fallatorem &c. (d) sive fiat
 armis, ut fuste, sive nuda manus sive calce petat argumento
 l. 7. §. 1. ff. ad l. Aquil. Nec tanquam refert an manus sint illatae
 donatori per donatarium ipsum, an vero eis nomine per
 alium ; qui enim quid facit perinde est ac si faciat per se i-
 ipsum l. 56 ff. de solut. (e) Quid si veneno aut aliis modis
 insidiatus fuerit vita donatoris, effectus tamen non sit se-
 cutus, an co non attento nihilominus privetur donatarius
 donatione & conatum ad revocandam donationem suffi-
 cere puto argumento l. 1. ff. ad l. Pompej. de parricidio l. 1. §. 1. l. 3.
 in princ. ff. ad leg. Cornel. de Siccar. (f) Iecus si legitima do-
 natarius causa impeditus, adimplere conventa non potu-
 crit.

x i v.

*Ex hujusmodi causis ingratitudinis datur revo-
 catio donationis cuilibet donatori* (a) *non autem ejus ha-
 redi b sicut nec in heredem actio ingrati* (c).

(a) l. 1. 7. 9. & 10. C. de revocand. donat. Excepta matre
 donatrice abjectæ pudicitia atque etiam binuba jure Co-
 dicis, eo enim poenas varias Imperatorum constitutioni-
 bus

bus impositas esse secundis nuptiis constat: quarum haec una est quod mater quæ liberis donavit, si secundò nupserit, propter ingratitudinem revocare donationem non posset l. 7. C. de revoc. donat. Hodie vero non idem juris est. Pristino enim jure (quoad matrem ad secunda vota transeuntem, non ad eam quæ libidinosè vixit d.l. 7.) per Novellas Justiniani constitutiones correcto matri ex causa ingratitudinis triplici casu donationis revocatio tribuitur.

1. si liberi vita matris insidentur.
2. si in eam manus impias intulerint.
3. si totius substantiæ moliti sint, jacturam ut notatur auth. quod mater C. de revoc. donat. & Novell. 22.c.35. Vid Schneid. §. Sciendum Inst. h.t. (b) l. 1. l. 7. & d.l. fin. C. de revoc. donat. quod verum est, quando donator scivit causam ingratitudinis esse commissam & tacuit: si vero coram testibus animum revocandi declarans morte præveniatur argumento l. posthumus § fin cum l. seq ff. de inoff. testam. vel causam ingratitudinis movere cuperit d.l. fin. C. de revoc. donat. Iecus est (c) d.l. 1. l. 7. l. ult. C. de revoc. donat, illud singulare in hac actione esse creditur quod licet rei quasi sit persecutoria, ad heredes tamen non transmittatur sed inter ipsos qui liberalitatem contulerint, jus ac beneficium revocandi consistat d.l. 1. & d.l. ult. Cod. de revoc. don.

XV.

Vel ob inofficioæ donationis querelam (a) vel ob supervenientiam liberorum (b) .

(a) l. 1. C. de inoff. donat. cum enim non raro contingat, ut parentes donationibus tum in extraneos, tum in unum aliquem ex liberis clariorem immoderatè & profuse collatis, bona sua dum vivunt stultitiam fortè potius quam malignitate sic exhaustant & exnaniant, ut nihil ferè inde ad liberos omnes vel certos sit preventurum, merito Imperatoriis

ratoriis constitutionibus C. de inoff. donat. & Novell. 92. de immensis donationibus provisum est. ut si in officiosa sit facta donatio cum nimirum ea ad eò immoderata, immodica & immensa sit, ut donans non retineat tantum in bonis, unde legitima illis, quibus ea debetur, relinquatur, pro ratione legitimæ, seu pro parte quâ excedit, revocetur. l.l. l. 2. l. 5. l. 7. l. 8. in princ. C. de in offic. donas. l. unica C. de in offic. dot. Bacchovius ad Treutler. hac disp. 8. 7. lit. b. Gail. 2. ob. 3 8. num. 15. dissent. Treutl. disp. 19. vol. 2. 8. 7. lit. b. (b) l. si unquam 8. C. de revoc. donat. Cum verò hujus l. 8. dispositio concepta sit in specie de patrono donatore & liberto donatorio. An ne ad quemcunque donatorem liberos non habentem & donationem cuivis extraneo factam porrigi & extendi possit ac debeat; an verò ad casum de quo nominatim agit, sit coartanda quæritur? Dico, quod si ad merum jus respiciamus. Verior sit ea sententia, quæ probat hanc legem ita strictè esse accipiendam, ut procedat tantum in donatione ea, quæ à patrono facta est liberto si verò ad usum fori altera verior videtur. nam Dd. hanc tanquam communem, judicando & consolendo servandam putant. Bacchovius ad Treutl. disp. 19. part. 3. 8. 7. lit. e. Treutl. ead. disp. 8. 7. lit. e.

XVI.

Hucusque de donatione propria, supereft ut de non propria agamus, que sub certa causa (a) in aliquem confertur. Estque duplex vel mortis causa (b) vel non mortis causa (c).

(a) l. 1. ff. de donat. t. t. C. de donat. que sub modo l. 35. §. 2. ff. de mort. caus. donat. §. 1. & 3. Inst. de donat. l. 19. §. 1. 5. 6. ff. de donat. (b) l. 1. ff. h. t. ubi Ictus Julianus ostendit donationem esse vel propriam vel in propriam, & ad non propriam

priam refert mortis causa donationem & reliquas omnes
quæ non sunt simplices & absolutæ donationes.¹⁰⁹ Prius
autem agemus de donatione mortis causâ, quæ est, cum
quis habere se mavult, quam eum cui donat, magisquo
eum cui donat, quam hæredem suum l. 1. ff. de donat. mort.
caus. in princ. Inst. de donat. Wesenb parat. ff. b. t. n. SchneideW.
Inst. de donat. Bacchovius ad Treutl. & hinc vulgò appella-
tur Ein übergab so auf den todfall geschicht. Hujus autem
donationis recensentur tres species ex l. Julianus 2. ff. de
mort. caus. donat. una est cum aliquis nullo præsentis peri-
culi metu conterritus, sed sola mortalitatis cogitatione
donat (quod quidem exprimendum). Altera cum quis
imminente periculo commotus ita donat, ut statim res si-
at accipientis propterea quia est infirmus, vele est ei incun-
da navigatio, aut eundum in bellum. Vide l. 35. §. mortis
caus. ff. de mort. caus. don. Tertia si quis periculo mortis
non sic det, ut statim faciat accipientis, sed tum demum
cum mors fuerit lecuta, quæ sub conditione pendet. Su-
perior statim quidem perfecta, sed sub conditione resol-
vitur l. 13. §. Marcellus ff. de donat. mortis causa. (c) de qui-
bus donationib. in thes. 20. dicetur.

XVII.

Donare hoc modo potest, cui testamenti factio
est, licet non faciat. (a) etiam Filiusf. (b) &
minor (c) At donari potest omnibus his qui legata
accipere non prohibentur (d).

(a) l. tam is 25. in prin. ff. de don. mort. caus. l. 32. §. 8. in fin. ff. de dō.
int. vir. & ux. Wesenb. in parat ff. b. c. n. 4. (b) quamvis filius fam.
testamentū ne permittente quidem patre facere potest,
D quia

quia jus publicum privata parentum autoritate immutari non potest l.3. ff. de testam. juncta l. juspubl. 39. ff. de patris. tamen permissu patris donare potest l.25. §.1. ff. h.t. l.2. ff. de donat. l. Marcellus 15. ff. h.t. De castrensi omnimodo sine patris consentu mortis causa donare potest l.7. §. ult. ff. de donat. (c) quia minor testari sine curatoris autoritate potest l.4. Cod. qui testament. fac. ergo & mortis causa pariter & absque curatoris consensu donare potest Wesenb. in parat. ff. hic num. 4. Fachina. §. controvers. 6. per §. fin. Inst. uni & quib. caus. manum. non poss. Pupillus autem tutor autem mortis causa non recte donat l.1. §.1. de tut. & rat. distrah. Oritur hic quæstio illa controversa. An minorem donatio mortis causa per procuratorem facta, valeat aff. l.4. ff. de donat. Wesenb. in parat ff. hic num. 4. (d) l.9. l.35. ff. hic. nam hæc jam olim à nonnullis juris Interpp. legatis adæquabantur l.15. l.37 ff. h.t. l.17. in fin. ff. eod. §.1. Inst. eod. cum autem hoc apud cæteros controversum & dubium esset, Justinianus Imperator omnem dubitacionem iustulit, & sibi juris hujus introductionem tribuit, ut per omnia ferè hæc donationes ad exemplum legatorum redactæ sint princ. Inst. de donat. l.ult. Cod. de donat. caus. mort. & proinde lex Falcidia tam in hisce donationibus quam in legatis locum habet l.5. l.12. Cod. ad falcid. l.2. l.56. in fin. l.93. ff. ad leg. falcid. l.2. in fin. Cod. de mort. caus. donat. l.77. §.1. de leg. 2. &c. & alia plura. Particula enim ferè innuit quibusdam casibus etiamnum differentiam legatorum & mortis causa donationum superesse, de quib. vide Bacchov. ad inst. hoc tit. in princ. n. 8. Schneidw. inst. hic n. 11. & 12.

XVIII.

Res:

*Res quæ donari possunt simplici & pura donatione
et quoque hac donatione non prohibentur.*

*Quia quæ inter vivos donari possunt, multò magis in ultima voluntate argumento sit. inst. de lege Fusia. Cani. Wesenb.
in parat. ff. de mort. caus. don.*

XIX.

*Revocatur hæc donatio donatoris pœnitentia (a)
vel morte donatarii ante donatorem obeuntis (b) vel
donatore convalescente & effugiente periculum (c).*

(a) l. 30. ff. de don. mort. caus. Wesenb. in parat. ff. hic num. ultim.
quia legatis comparatur l. 15. ff. hic l. fin. C. de donat. ad l.
Falcid. quæ semper revocari possunt l. 22. ff. de leg. 3.
Porro, ubi ita donatur mortis causâ, perinde habe-
tur atque alia quævis inter vivos donatio. ubi. 20 ff. de
mort. caus. donat. (b) l. 32. l. fin. ff. h.c. l. 12. ff. de cond. caus.
dat. l. non omnis ff R.C. exemplo legatorum l. unica C. de cad.
toll. (c) l. 2 ff. h.c. nam quando donator tempore quo
fecit hujusmodi donationem, erat constitutus in infir-
mitate, ex qua putabat se moriturum vel propter pericu-
lum quod timebat, iturus forte in bellum, aliquid dona-
vit. Superato n. morbo vel mortis periculo donatio ipso
juro evanescit & tanquam cessante causa propter quam
donatum est, intelligitur revocata. Secus est quando quis
sanus sola mortis cogitatione donat & postea incidit in ad-
versam valetudinem, & reconvalescit, non enim propter
ea revocatur ista donatio quia tunc non cessat causa pro-
pter quam donavit, cum non propter illam infirmitatem
donaverit, sed propter mortem, quam fecit se evitare

non posse quæ causa adhuc subest. Vid. Schneid. Inst. princ. b.
1. num. 21.

XX.

Succedit jam altera species impropriæ donationis, nimirum non mortis causa donatio, quam quis sine mortis suæ metu in aliquem sub causa (a) inter vivos confert. Estque hæc duplex; aut enim fit causa nuptiarum. (b) aut alia ex causa (c).

(a) l. 1. ff. de donat. l. 1. l. 3. l. 5. C. de donat. qua sub mod. vel cond. &c. l. 4. Cod. cod. (b) quia fit sub aliqua causa videlicet nuptiarum quibus non secutis evanescit l. 15. C. de donat. ant. nupt. cuius species tres recensentur, quarum prima nuncupatur sponsalitia largitas. 2. dotis constitutio. 3. donatio propter nuptias. Generaliter verò accepto vocabulo, sponsalitia largitas comprehendit sub se cæteras hasco species, sumitur enim prodote auth. eo decursum. C. de donat. ante nupt. pro donatione propter nuptias l. 4. Cod. de secund. nupt. l. 8. Cod. de præd. min. Novell. 22. cap. 18. & seq. propriè tamen & specialiter hæc inter se differunt. Hic apponi potest quæstio illa. An sponsalitiam largitatem lucretur sponsa, si inter eam & Sponsum interveniat osculum tantum, nec matrimonium? Distinguo aut matrimonium quò minus contrahatur. Impeditur per sponsam, aut per sponsum: Prior casu mulier nil lucratur, quia per illam stat quò minus matrimonium contrahatur l. 15. C. de donat. ante nupt. Posteriori mulier lucrabitur illam partim quod ipsa non constiterit impedimentum matrimonii, partim in pudicitia præmium quia mulier dato osculo videtur incurtere ruborem & verecundiam. Vid. l. 16. C. de donat. ante nupt. (c) veluti

veluti est illa, quæ sit vel ob præteritam causam vel futuram; ob præteritam, ut si donec in quid alieui propter defensionem, vel ab hostibus & latrunculis liberationem l. 34. §.
1. ff. de donat. vel propter institutionem fidelem l. 27. ff. eod.
Interim merita ob quæ hæc sit donatio sunt exprimenda l.
Aquil. ff. de donat. Ob futurā causam sit donatio hæc, ut: si decem tibi donem, ut stichum emas l. 2. §. 7. ff. de donat. vel servum manumittas l. 18. §. 1 ff. de donat. velut invicem quid mihi des, quæ vicissitudinaria & reciproca dicitur de quâ sub thesi 7. supr.

XXI.

*Qua autem actione is cui mortis causâ donatum est.
uti potest ad consequendam rem sibi donatam mortuo
donatore?*

Potest ut vel rei vindicatione, vel actione personali arg.
§. sed olim 2. vers. nostra autem Inst. de legat. juncto §. mortis causa.
Inst. de donat. E contrario donatorem unâ cum re fructus à tempore factæ donationis l. cum quis 12. ff. de condicet. caus. dat. non secur. l. 30. ff. mort. caus. donat. refusis necessariis & utib. impensis, vel rei vindicatione vel condicione à donatario repetere posse constat. Quod secus est
in donatione inter vivos.

F I N I S.

D 3 AD

A D. Dn. STEPHANUM
G O S L A R U M
juvenem eruditiss.

Æ Terna rebus scilicet lex est cunctis
Omniq; mundo dicta huic ab æterno;
VIGERE; NUNC MORI. JACERE; NUNC NASCI.
Hac lege NUNC respuplicæ stant & regna;
NUNC (Architectus ille magnus in rebus
Sic ludit humanis) cadunt, aliis cedunt.
Quæcunq; mecum suspicis, quæ miraris,
Vices habent suas, suas habent metas;
Quin subjices mutationi sunt artes,
Studiaq; fata sentiunt sibi fixa.
Rarus per orbem Teutonis fuit vastum
OLIM, Papinianus esset cui notus
Et rarius fuit, Themis juvaret quem,
Litare dictæ quem vè cerneret Divæ;
Rarissimus fuit, Diis quem misceret
Doctæ paratum ptæmum fronti, Laurus;
At NUNC apex juris coronat & læta
Adorea uibes NUNC foris cunctis magna
Stant nomina & dicant locântve se juri;
Majore Dux Achivus haud manu quondam
Ibat petitum Phryxeum Jason Vellus:
Fervore non tanto Pelasgorum Xystus,
Olympicę cursus Palæstræ nec vilus;

Ardore

Ærdore legales Agones quanto NUNC
Flagrant, Themistos atq; legibus sudant.
Hic ORBIS EST RERUM! viget NUNC his ipsis
Præ cæteris vivitq; jus, quibus QUONDAM
Incognitum planè fuit: NUNC in terras
OLIM feræ quæ non patebant huic Divæ,
Migravit illa juris ac æqui Præses:
Se tota NUNC transfudit hæc eigenti,
Non fida depositi putata quæ QUONDAM
Sequestratanti. Sors, precorduint Fata
Ut duret & diurnethæc Germanorum
Perennitatis auspiceante successu;
At luce prælucente magna Coccejo
GOSLARE qui jure tuam lucem alluces,
Donationibusq; sensum non pravum
(Liventibus rumpantur ilia ut Momis)
Dona, eat tibi doctus à Doctis Plausus.
Insiste cœptis gnavus his; & hæc urge
Quinquertio jugis Themistos in circō.
Mactabit annis hic vigor mentis major
Olim focos honore patrios amplio,
Interq; cœtus literatorum TE IPSUM
Solvi dolente in arduum vehet penna.

ANTONIUS HOTING.

Oldenburg.

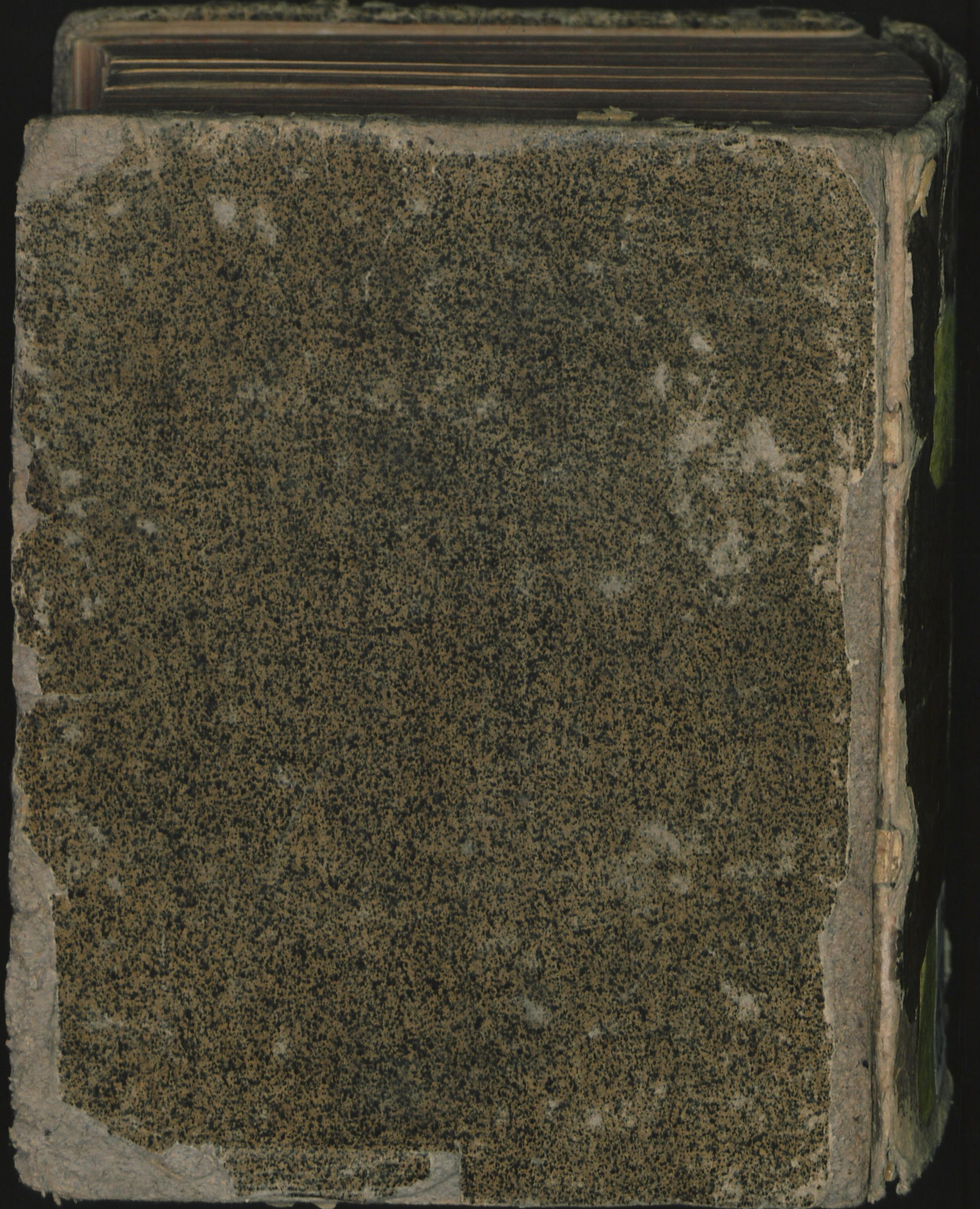
HB 153 961

VD 17

ULB Halle
005 300 959

3

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

8
7
6
5
4
3
2
1
Centimetres
Inches

ET TRINO

ANNUENTE.

dente.

nsultissimo Viro,

RDO COCH

ore in illustri gy-
lico & ordinario, præce-
nè observando.

ationem juridicam

NATIONIBUS.

sitionem proponit, pro
efensurus.

S G O S L A R
sis Saxo.

ranona & loco consueto.

C M AE,

llieriani, schol.typogr.

DC. XXXIV.

24 XXXI.